

El got a vessar

L'educació no és un negoci sinó una inversió. I és per això que diem que l'educació no es toca!

Però per desgràcia s'ha tocat, s'està tocant i molt em tem que es tocarà més.

La disminució de recursos per a l'atenció dels alumnes té conseqüències immediates. I només que tingueu algun fill, nebot, amic a l'escola o a l'institut ho podreu veure fàcilment.

Comencem per l'augment d'alumnes a les aules que fa que l'atenció personal minve. Seguim amb la reducció d'ofertes en les matèries primer, que veiem com desapareixen possibilitats de fer teatre, audiovisuals, convivència, etc. La reducció en l'atenció als alumnes amb més dificultats, de manera que desapareixen de l'oferta programes que donaven una certa resposta al fracàs escolar. Reducció d'atenció de necessitats educatives especials per als alumnes més necessitats en el terreny cognitiu. L'atenció psicològica, que cada vegada és més necessària. Reducció de centres o programes dedicats als xiquets i xiquetes més conflictius socialment. La disminució d'oferta formativa en oficis, els cicles formatius. Reducció en materials i recursos que ajuden a dur les tasques endavant.

Com a conseqüència, veurem augmentar el fracàs escolar, els conflictes de convivència entre els alumnes, l'abandonament de la formació. I com menys formada i més ignorant és una societat, més dificultats l'esperen en el futur. Tot això és el que suposa la reducció de presupostos en educació, i davant de tota aquesta llista, la reducció de sous del professorat és una anècdota.

Ens trobem immersos en una espiral que no aporta solucions. Que les 'solucions' que duen a terme són restrictives, augmenten les diferències, omplim les butxaques d'uns i buiden les dels altres. No són redistributives. És dediquen a reduir despeses del més important per al benestar de la societat, com és la sanitat, la investigació i l'educació. Recordem els investigadors del Príncepe Felipe que han tirat al carrer sense que se'ls arrugue el melic. Però això sí, tindrem Fórmula 1. Quina vergonya!!!

A més a més, aquesta societat està tirant per la finestra els anys de treball, estudi i formació. Perquè educar i formar la joventut que ara és a l'atur ha costat molts milions, i el sistema no està donant opcions als joves. Estem deixant que els joves se'n vagen lluny, a altres països on reverteixen tota la inversió que s'ha fet ací per a formar-los. Això en el millor dels casos, si no van directament a infrutilitzar els seus aprenentatges.

Si la gent formada per tirar endavant el país se'n va, quin futur ens espera?

És com si un llaurador estigués cinc anys treballant un bancal d'oliveres, i quan el té en plena producció decideix tallar els arbres i utilitzar-los per fer foc. Quina despesa d'energia, quin malbaratament de treball. I per a acabar-ho de rematar, es dedica a comprar l'oli a la competència. Així d'ignorants som...

I el més greu és que hi ha moltes veus de gent ben preparada, premis nobels inclosos, que estan dient-nos que hi ha altres camins per fer front a la crisi. Hi ha altres possibilitats, i que aquests retalls socials que estan fent no són imprescindibles.

Cal redistribuir la faena, no deixar ningú en l'estacada. Cal depurar les responsabilitats polítiques i econòmiques dels que han provocat en gran part la situació actual. Cal que es depuren les responsabilitats dels polítics que han malbaratat els diners de tots els contribuents. Cal reduir despeses no socials: Diputacions fora, sous vitalicis eliminats, dobles càrrecs penalitzats, impostos més alts per als que més guanyen, major inspeccions per combatre el mercat i el treball en negre, majors impostos per a donar resposta a les necessitats bàsiques de la societat, redistribució equitativa de la riquesa.

Anem cap al precipici: o canviem la direcció o ens hi afonem tots i totes. No puc evitar recordar aquell poema de Brecht:

Primer s'emportaren els negres,
però a mi no m'importà
perquè jo no ho era.
De seguida s'emportaren els jueus,

però a mi no m'importà
perquè jo tampoc no ho era.
Després van detenir els capellans,
però com que jo no sóc religiós,
tampoc no m'importà.
A continuació van agafar els comunistes,
però com que jo no sóc comunista,
tampoc no m'importà.
Ara se m'emporten a mi
però ja és tard.

12 gener 2012

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)